

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Matica Slovenska“.

Letno poročilo tajnikovo o odborovem delovanju v dobi od 1. aprila 1888. do 31. maja 1889.

Naše društvo se pomika prav mirno in trezno, svoj blagi namen vedno pred očmi, po jednom in istem tiru, napreduje polagoma, toda dosledno, gmotno in književno. Po odborovem naročilu mi je naloga, poročati o njegovem delovanju v zadnji dobi. Naloga, navidezno lahka, je venderle sitna, ker je človeku ravno z ozirom na omenjeno težavno povedati kako znamenito novost. Ponavljati, kar se leto za leto, sejo za sejo, ne le pri „Matici“, ampak pri vsakem društvu že običajno dogaja, bilo bi pa prejednolično, suhoparno, dolgočasno. Skušal bom iti nekako srednjo pot in povedati od običajnih poročil le to, kar je res neogibno potrebno, česar ni mogoče opustiti in prezreti; na drugi strani skušal bom pa tudi navesti, kar je bilo za društvo novega, kar je zadnje dobo tako rekoč označevalo.

Zvest svojemu načelu, naj bi bilo glavno delo prepuščeno odsekoma; gospodarskemu in književnemu, katera imata njemu dobro premišljene in utemeljene nasvete predlagati le v konečno potrdilo, imel je tedaj odbor v zadnji dobi tri seje, namreč: 25. aprila, 17. oktobra in 20. februarja. V prvi se je odbor konstituiral in večinoma odobril nasvete književnega odseka glede knjig lanskega leta; v drugi pritril z malimi spremembami nasvetom združenih odsekov: gospodarskega in književnega glede nagrad pisateljskih, korektorskih in tiskarskih; o tretji je odobril ukrepe 40letnice cesarjeve, 25letnice društvene, glede letošnjih knjig, lanskih računov in pa sklepe pomožnih odsekov.

Gospodarski odsek zboroval je 4krat, in sicer: 5. maja, 6. novembra, 12. decembra in 15. aprila. Njegovi razgovori bili so v prvi vrsti namenjeni hišnim zadevam. Književni odsek zbral se je v sejo dvakrat, namreč: 15. oktobra in dne 18. februarja, in sicer v ta namen, da se posvetuje o vsakojakih književnih zadevah.

Posamezni odborniki so bili kot društveni zastopniki delavni tudi po drugih odsekih; tako ima „Matica“ na pr. zastopnike v Kopitarjevem odseku, v upravnem odboru „Narodnega doma“ in

pa v odboru za zgradbo Vodnikovega spomenika, ki se ima v kratkem odkriti.

Nov odsek jel je v zadnji dobi v društvu samem delovati prav živahno, to je agitacijski — ideja, katero je že lanski redni veliki zbor z veseljem pozdravil, pritrjujoč besedam odbornika prof. dr. Požarja, ki jo je z ravnateljem Šubicem sprožil. Namen odseku je, izumljati sredstva, kako pripomoči društvu do trdnješe podlage v prvi vrsti gmotne, potem pa tudi duševne; delati na to, da postane „Matica“ splošno slovensko društvo, da prodere njena ideja v vse slovjeve in da se temu primerno pomnoži število članov. Z najvažnejšimi dogodki v društvu samem naj bi se seznanjalo razumno slovensko občinstvo po časopisji in se tako od dne do dne za društvo bolj zanimalo ter mu živahnejše pristopalo. Kar se po tej poti povsod ne da doseči, dosegli naj bi poverjeniki, kojih število je sedaj veliko prepičlo. Vse to se polagoma dogaja in snuje. Časopisje slovensko je začelo tudi zunaj Kranjske na „Matico“ opozarjati, število poverjenikov in z njimi novih udov pa, posebno na Kranjskem, veselo raste. Malokedaj se je glede poverjenikov v jednom letu toliko spremenilo. Mesto umrlega dekana Ferčnika je za Kanalsko dolino prevzel poverjensitvo naslednik mu, dekan Incko; mesto dekana Tomana za Moravce njegov naslednik dekan Kajdiž. Vodiško poverjensitvo je opuščeno in sedaj spojeno deloma s Kamniško, deloma z Ljubljansko okolico. Za Št. Lenart v Slov. goricah prevzel je poverjensitvo odvetnik Leščnik. Za Idrijo pridobila je „Matica“ mesto odstopivšega trgovca Trevna kot poverjenika trgovca Fr. Kosa. Po umrlem Kostanjeviškem poverjeniku, župniku Lesjaku, prevzel je poverjensitvo župnik D. Pavlič. Po njem izpraznjeno Zagorsko poverjensitvo spojilo se je s Trnovskim v jedno pod dekanom Veselom. Nov poverjenik za Brežice postal je tamošnji kaplan Dekort. Kamniška dekanija ima odslej dve poverjensitvi; jedno za mesto pod sedanjim poverjenikom dr. Samcem, jedno za okolico pod trgovcem Mejačem v Komendi. Ista je z Leskovsko dekanijo, v kateri obdrži okolico dr. Sterbenc, mesto pa prevzame ravnatelj in nadzornik Gabršek. Nekdaj že obstoječe Planinsko poverjensitvo oživelo se je zopet pod župnikom Podbojem, obsežna Loška dekanija ima

doslej tri poverjensitva: mesto z bližnjo okolico obdrži dekan Kožuh; za Poljansko dolino prevzame poverjensitvo župnik Petrovič na Trati; za Selško župnik Sušnik v Selcih. Posebno poverjensitvo, peto v Radovljiški dekaniji, osnovalo se je za Bohinj pod župnikom Mesarjem. Tudi Trebanjska dekanija ima doslej tri poverjensitva s sedeži v Trebnjem, Mokronogu in Žužemberku. V Šmarijski dekaniji osnovalo se je posebno poverjensitvo za Zatičino z okolico pod sodnikom Jenčičem, konečno v Kranjski dekaniji novo poverjensitvo za Tržič z okolico pod župnikom Špendalom. Vrh tega pozval je odsek pismeno več odličnih gospodov naravnost, naj bi pristopili društvu, bodisi kot letniki, bodisi kot ustanovniki. Odsek je to nalogo razen pogostih privatnih razgovorov rešil v dveh večjih sejah, ki sta se vršili 11. julija in 24. novembra.

Dne 4. febr. t. l. preteklo je 25 let, odkar je Nj. Velečastvo blagovolilo potrditi društvena pravila, odkar tedaj „Matica“ obstoji kot literarno društvo. Odbor je bil tega mnenja, da ne kaže tega dogodka praznovati z nepotrebnim unanjim sijajem. Boljše se „Matica“ poslavi sama, ako se lepo razširja in razcvita. Ravno to se je pa v zadnjem letu boljše posrečilo, kakor sploh kedaj poprej. Število članov je narastlo, deloma vsled delovanja agitacijskega odseka, deloma pa vsled lanskih društvenih knjig, katere je javno mnenje zelo ugodno sodilo in po katerih slovensko razumništvo prav z veseljem seza. Matica je lani izdala 4 knjige: namreč: 1. Letopis za l. 1888, uredil dr. Fr. Požar (19 pól); 2. Slovenci in l. 1848. Spisal prof. J. Apih (19 pól); 3. Erjavčevi zbrani pripovedni spisi; uredil prof. Fr. Levca (16 pól); 4. Prihajač (povest); spisal Fr. Dolinar (6½ pól). Skupaj 60 pól. Dosegli smo že toliko, da so bile lanske knjige in da bodo tudi letošnje tiskane v 2000 iztisih.

Letos izda „Matica“ troje društvenih knjig, in sicer: 1. Letopis za l. 1889., pod uredništvom odbornika prof. dr. Požarja, v isti obliki in podobni sestavi, kakor že običajno. 2. I. del „Dušeslovja“ odbornika prof. dr. Lampeta in 3. II. del. Erjavčevih zbranih spisov pod uredništvom odbornika prof. Levca. Knjige imajo obsegati krog 54 pól. Tiskale jih bodo tri različne tiskarne, da

LISTEK

Blóдне duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebízský, preložil I. Gornik.

Prvi del.

(Dalje.)

IV.

V Čehih vladala je takrat tihota; včasih so jo res rušili strelji belosuknjarijev na kmečke tolpe, a le jako redkokedaj. Hoteli so s svojih nog otresti roboto, hoteli so se vzravhati, hoteli so biti ljudje z neumrjočo dušo in ne nema stvar. Hoteli so gospódi povedati, da se ta tlà, katera mora za nje razoravati, s katerih zvažajo božji plod v inozemstvo, češka že skoro poludrugo tisoč let, da pripadajo njim, oni pa samim sebi.

A jedva začeli so to pripovedovati, zaprla so se usta selskih govornikov na veke, roke njihovih pristašev bile so ukovane v težko železje, in glave ostalcev povesele so se še niže, da bi Bog v nebu ne videl obupnega izraza na njihovih obličjih.

„Šibajte ostreje,“ rekli so gospodje, „škoda

je vsakega udarca, ki zgreši!“ Grajski biriči bili so popolni vragi.

Povsodi godilo se je robotnikom zlo, v Podlesji še huje. Drugje imeli so nad seboj dektorja, justicijarja, oskrbnika, valpeta, pisarja in mušketirje, v Podlesji pridružili so se tem še gozdarji in vrtnarji. Prvi bili so običajno Nemci, iz tujine prišli služabniki, sebosno po nekaterih vlastelinstvih. Življenje češkega človeka zdelo se je takemu prišlecetu desetkrat manj vredno kakor življenje zajca.

Najhuje pa je bilo, ko so se mej ljudstvom samim pokazale črne duše; žalibože da tudi teh ni nedostajalo. Pomilujmo jih, a ne kolnimo jih. Kadar je zamoren sleharn čut, ko šumi človeku v uho od mladih nog do starih let psovka za psovko, ko ne sme niti pesti stisniti, ko mora pri vsem molčati in ne sme niti z zobmi škripniti, kako čudo potem, da je čast v telesu zamrla. — Gospóda nagrajala je take črne duše z odličnimi mesti: ta dobil je pravo sodnika, inega morali so zopet hočeš nočeš v občini izvoliti svetovalca, temu zopet so pregledali vso roboto, drugim pa so dovolili pravice do gospodskih travnikov ali do gospodskih lesov. A Podlescem v pohvalo rečem, da je bilo mej njimi

malo takih, če pa se je kdo spozabil, gotovo ni bil pravi Podlesec. V Jiřicah bil je taka nesrečna duša seljak Ouřada.

Drugi dan potem, ko je odšel Refunda, naktnil je za rana temne, suknjene hlače, uzel dolgo, rujavo suknjo in prijel za palico.

„Kaj pa imaš vender s to gospódo, povej mi, mož! Zaman tratiš denar in napaja vsakega široko-ustneža; da bi se brigal za otroke!“

„Molči, žena, molči, sodnikinja bodeš, in Vavřina ne pojde v vojake.“

Kmetica je za trenotek odrevenela. Da bi njeneja najstarejšega sina mogli vzeti v vojake, to je že davno mišlila, tega bala se je bolj nego smrti. Res da je bil mir, vojske so pred nedavnim dovirale in kralji napijali so si s cesarji na zdravje in večni mir.

„In za kaj si hočeš kupiti sodstvo?“ — Kmetica zastopila je naglo Ouřadi pot. „Ali me slišiš, mož?“

„Kaj ti tega mari, žena, le da bomo imeli pravico,“ — in seljak se je zasmeljal, kakor kadar zasiče gad.

„Zopet greš z nečim proti njemu, vidim ti v

se tiskarsko delo jednako pretečenemu letu v prid splošni stvari in primerno porazdeli. Vrh tega izdala bo „Matica“, da že konečno reši zadevo, glede katere se je že pred več leti častno zavezala, prof. Križmana „Slovnica italijanskega jezika“, kot založno knjigo v 1000 iztisih samo za prodaj. Ako jo udje, ki bi je želeli, dobe po nižji ceni vsled § 6 dr. pravil, ali v zamenjo za katero drugo knjigo, določilo se bo pozneje. (Dalje prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 7. junija.

Posebno klerikalci dobro vedo, da imajo letošnje deželnozborske volitve veliko važnost, zaradi tega pa posebno močno agitujejo. V nekaterih kroninah utegnejo pridobiti nekoliko mandatov, samo na Češkem utegne izid volitev biti klerikalni stranki malo po volji. Tudi na **Tirolskem** se letos kaj živo agituje, če tudi je v tej deželi klerikalcem večina v deželnem zboru toliko kakor zagotovljena. Konservativni nemški veleposestniki se pogajajo z italijanskimi veleposestniki zaradi kompromisa pri volitvah. Če se ta kompromis sklene, bodo nemškimi liberalcem odvzeli 10 mandatov. Ker tudi jim v mestih utegnejo vzeti kak mandat, bi skoro nobenega liberalca ne bilo več v tirolskem deželnem zboru. V tirolskih kmetskih občinah bode pa huda volilna borba mej klerikalci samimi. Zallinger in njegovi pristaši hudo agitujejo proti nekaterim sedanjim poslancem, kateri se jim zde še premalo katoliški. Povod temu, da letos baš ekstremni elementi tako napenjajo svoje sile, je šolsko vprašanje. Te volitve imajo pokazati, če ves narod želi tako konfesionalno šolo. Če bi deželnozborske volitve za klerikalce neugodno izpale, bi tisti podpisali, ki so jih nabrali za konfesionalno šolo, zgubili mnogo veljave in bi sploh vsa šolska reforma pala v vodo. Vlada itak prav ne mara v tem oziru dosti nemškimi konservativcem prijenjati in bi bila še bolj zapeta proti njim, ako bi volitve pokazale, da klerikalizem pojema.

Ogerska vlada odlašala sklicanje cerkvenega kongresa, ki naj bi volil metropolita in tako zopet napravil red v pravoslavni cerkvi. Najbrž se vlada boji, da bode kongres izvolil kacega njenega nasprotnika. Časopisi ogerskih Srbov odločno zahtevajo, da se ta stvar uravna. Bati se je pa, da bode volitev teško imela kaj uspeha, ker bode vlada najbrž hotela uriniti kacega pristaša svojega narodnega izdajico. Če ne bode vladni kandidat voljen, pa volitev ne bode potrjena in bode imenovan nov metropolit, kakor je bil pokojni Andjelic. Gospode v Budimpešti močno bode avtonomija cerkve srbske in bi jo radi vsekako uničili.

Vnanje države.

Garašanina še neso izpustili iz preiskovalnega zapora. Vodja **srbskih** naprednjakov je bil uložil drugo pritožbo proti preiskovalnemu zaporu. Po srbskeje ustavi prav za prav druga pritožba niti dopuščena ni v takih slučajih, toda Belgrajsko sodišče se ne ravna strogo po zakonih. V svoji pritožbi pravi Garašanin, da prve pritožbe, katero je uložil zagovornik njegov, ne priznava za svojo. Zagovornik ni imel niti pravice ukladati pritožbo. Ko je sodišču došla druga pritožba, je predsednik takoj odredil drugo obravnavo pred tremi drugimi sodci. Sodišče je odločilo, da se Garašanin izpusti iz preiskovalnega zapora, ker ni kriv hudodelstva uboja, temveč le pregreška usmrtenja vsled neprevidnosti. Ta odločba tudi zaradi tega nasprotuje zakonu, ker bi pri takej obravnavi sodišče ne smelo kvalifikovati hudodelstva. Garašanina so pa vzlic temu še obdržali v zaporu, ker je policijska oblast uložila novo tožbo

dušo, ne skriješ mi ničesar. Zopet ga greš črniti in pozabljaš, da je tvoj svak, moj rodni brat, požabljaš, da je nekdaš...

Seljak Ouřada jel se je glasno smijati.

„Moj svak, tvoj rodni brat! Zrastla sta skupaj pod jedno streho in igrala se skupaj. — In za tako malenkost, naj bi se kaj brigal jaz svetovalec v Jiřicah, jaz sin Lysoviškega zemljaka? Z mojim otcem govoril je knez, moja majka znala je občevati tudi s kneginjo, vi krtiči tu pa spodrivate zemljo, da bi vas nihče ne videl! Pri nas v okraji je lepša kočica, kakor tu vlastelinski dvor, in jaz Ouřada, da bi jih tu poslušal? Kar imam jaz v mezinci, nimajo oni v vseh glavah skupaj. — Ti ja na večer pridem!“

In zaloputnivi dveri odšel je kakor razšopirjen petelin. Majka sedla je na stol pri peči, sklenila roci, in videla ni niti do oken, tako so se ji kalile oči. Kolikrat, kar je vzela Ouřada, je že sedela tako brez tolažbe, in kolikrat prišlo ji je od one dobe na misel, da ne bode prej dobro, kakor v grobu. A molčala je, tožila ni nikomur, in solze v njenih očeh videl je le malokdo.

Bila je sestra sodnika Květa; najprej videla

proti njemu zaradi štirih drugih zločinov. Poškodoval je štiri osebe z bodalcem, ranil jedno osebo s kamnom in siloma zadrževal mestnega prefekta kot tajnika pri naprednjaškem shodu. Mej naprednjaki se govori, da policija hoče Garašanina vsekako tako dolgo obdržati v zaporu, da minejo volitve. Z druge strani se pa govori, da vlada hoče ostati čisto nepristranska v Garašaninovi zadevi. Dosedanjemu preiskovalnemu uradniku Kraljeviću so vzeli preiskavo proti Garašaninu in jo izročili Protu Krazeviću. Kraljević je baše pristransko postopal in bil tudi jako indiskreten.

Radoslavljeva stranka v **Bolgariji** je v popolnem razpadu. Nekateri njeni pristaši se bodo pridružili Cankovcem, drugi pa vladni stranki. Odkar so spoznali, da ne morejo spodkopati zaupanja Stambulova pri knezu, so kar obupani. Njih listi pišejo danes tako, jutri drugače, danes so vneti za Avstrijo, jutri za Rusijo. Cankovci pa tudi nič ne marajo za Radoslavovce, ker jim ne zaupajo. Kakor se kaže, bode Radoslavov v kratkem čisto pozabljen, kakor je Karavelov, za katerega se nihče več ne zmeni. — Mej vladno stranko je baše nastal razpor. Posebno hudo sta se sprla Stambulov in Caharija Stojanov. Poslednji, ki je le s pomočjo Stambulova postal predsednik sebranja, začel je bil spodkopavati Stambulova. Ta pa je to zvedel in je bil močno razdražen. Sedaj bode ministerski predsednik skušal se znebiti tega dosedanjega svojega prijatelja. To bi bilo le želeli, ker je baš Stojanov največji sovražnik Rusije in je vedno hujskal proti Rusom, dočim bi Stambulov kot precej spreten politik tudi bil za spravo z Rusijo, ko bi se mu ponudila priložnost.

Višja duhovščina na **Francoskem** vedno manj nasprotuje republiki in demokratičnim idejam. Nadškof Pariški Richard v pastirskem pismu govori o stoletnici revolucije in pravi, da cerkev ne zameta demokratske oblike sedanje družbe, kakor ni zametavala monarhističnih oblik drugih stoletij in dežel. Cerkev zmatra pravilno porabo državljanjskih svoboščin za opravičeno, da celo trpi to, kar je napačnega in neopravičenega na tej svobodi, kakor hitro to zahteva zveličanje.

Zveza **nemških** žensk obrnila se je do vseh nemških vlad, da bi se ženskam dovolilo pohajati vseučilišča zlasti medicinske fakultete in potem napraviti izpite pod enakimi pogoji kakor moški. Ker bodo proti tej prošnji se močno upirali zdravniki, bode najbrž njih prošnja zavrnena. V Nemčiji tudi ni tako pomanjkanje zdravnikov in druge inteligencije, da bi morali gledati po ženskih močeh.

Japonci kaj hitro napredujejo v evropskeje kulturi. Sedaj so uveli že tudi evropski militarizem. Nedavno se je objavil zakon, da se uvede občna vojaška dolžnost. Vojaštvo bode organizovano prav po nemškem obrazci ter bodo vojaki služili 3 leta v aktivni službi, 4 leta v rezervi in pet let v deželni brambi. Poleg tega so pa tudi uveli že črno vojsko, v katero se bodo ušteli vsi moški od 17 do 40 let, kateri so sposobni nositi orožje in neso vojaki ali so pa že vojaščino odslužili. Ravno tako bodo imeli jednoletne prostovoljce, ki se bodo pa vzdrževali na lastne stroške. Od jednoletnih prostovoljcev se bode tudi zahtevala neka določena stopinja izobraženosti, kakor je navada v Evropi. S tem zakonom se bode vojaška sila Japana silno pomnožila, kajti doslej so imeli le 43 tisoč vojakov.

Dopisi.

Z Dolenjskega 4. junija. [Izv. dop.] Sobotna številka (1. junija) „Slovenskega Naroda“ dala nam je povod izpregovoriti resno besedo o prihodnjih deželnih poslancih. S posebno zanimivostjo smo čitali imena odstopivših starih zastopnikov in bivših, ki še kandidujejo v svojih dozdanjih okrajih. Kar

je Ouřado na božji poti v Turanah, drugič v Lounih na trgu in tretjič prišel je snubec. Otec je branil, da je bilo joj, mati ni hotela o tujcu niti slišati, a Liduška je trmoglavila. Snubci govorili so o tisočih, obljubovali gore in doline, ko pa je prišel sam Ouřada, rekel je, da mu domú ni mar. Da mu vzame Liduško saboj brez nobenega goldinarja. Znal je govoriti, umel se je tako prilizovati otcu, da bi se lahko star maček učil od njega zvitosti. Liduška hodila je, kakor bi bila ostavila dušo v Lounih na trgu, in ko je Ouřada odšel, ne da bi bil kaj opravil, jela je močno jokati, ni jedla, ni pila, in mati se je že bala za njeno življenje. Ouřada drugič ni prišel sam; poslal je zopet snubca z zadnjo besedo. Otec zaprl je pred preganjalcem dveri in rekel, da se njegova hči ne prodaja kakor na semnji. Ženini prihajali so od drugod, a Liduška se jim ni pokazala, Ouřada pa je čakal. V tretje prišel je zopet sam. Libuška mu je menda jako ugajala; iz rodu Květovih bili so vsi od davna kakor naslikani. Ouřada prosil je njene roke s solzami v očeh. Takrat govorila je mati zanj, in stari dal mu je besedo. (Dalje prih.)

se tiče starih dolenjskih poslancev, nemamo ničesa oporekati, kajti njih imena so nam porok, da so to pravi možje, uneti za blaginjo dolenjske pokrajine. V zadnjem deželnozborskem zasedanju so pokazali pogosto, povzdignivši krepko svoj glas, da jim je Dolenjska v resnici pri srci. Posebno nas veseli, da na Dolenjskem zopet kandidujeta gg. **Viljem Pfeifer** v kmetskih občinah in prof. **Fr. Šuklje** za dolenjska mesta, ki sta se za nas Dolenjce vedno potegovala — in gotovo se bodeta še krepkeje potezala — posebno zdaj, ker kmetskemu stanu preti največja nevarnost. Saj je vsem znano, kako „trtna us“ rapidno uničuje najlepše dolenjske vinograde ter na ta način marsikaterega kmeta spravi na beraško palico. V tem velevažnem vprašanji bodo naši zastopniki morali skrbno razpravljati, kako dolenjskemu kmetu pomoči iz te preteče mu bede.

Gospod Viljem Pfeifer je naš ponos in najboljši zagovornik v gospodarstvenih zadevah. On je jeden starejših parlamentarcev — in koliko dobrega je storil za narod — vzlasti za kmetski stan, vemo vsi prav dobro. Zbog tega nas je zares obradostilo, da naš stari zastopnik, akoravno ni posebno trdnega zdravja, zopet kandiduje in se hoče še vedno žrtvovati za svoj ubogi narod in mu posvetiti vse svoje moči. Prepričani smo, da gospod Pfeifer ne bode imel nobenega nasprotnika pri bodočih deželnozborskih volitvah, kajti volilci naj blagovolijo uvaževati izredne zasluge njegove. Zatorej še jedenkrat prav pri srčno pozdravljajmo kandidaturo gospoda **V. Pfeiferja** kot prvega zagovornika v gospodarstvu. —r.

Iz Litije 5. junija. [Izv. dop.] Kakor objavljeno v Vašem cenjenem listu, se je pri nas vršila v nedeljo tombola za napravo gasilnega orodja društvu naše požarne brambe. Akoravno je vreme zelo nagajalo in se dež ulival kakor iz škafa ter nam je zadržal skoro vse goste iz okolice, je bil uspeh te igre vender jako lep, ker je donesl 275 goldinarjev čistega dohodka. Da se je dosegel tako lep uspeh in da se je vse v tako lepem redu vršilo, se je gotovo v prvi vrsti zahvaliti č. tombo-linemu odboru, kateri se je sestavil iz društvenega odbora in prevzel najtežavnejši odborov posel, za kar jim bode posebna zahvala. Zahvaliti se je tudi č. gospicam, ki so blagovolile pomagati pri prodaji tablic, kakor tudi ureditelm prostоров. Posebna zahvala gre pa č. gospej M. Koblerjevič (Segački), ki je v ta namen iz proste volje prepustila vse prostore z gostilniško pripravo dobro znane in obče spoštovane bivše svoje gostilne, vrhu tega pa še izdatno pripomogla k zgoraj imenovani vsoti. Konečno, vsem darovateljem lepih dobikov in vsem, ki so k temu kaj pripomogli in darovali — Bog povrni!!

Bodočim Dunajskim velikošolcem!

Kako potrebuje naš narod inteligence, je vsa-cemu znano, — da nema zadostnega števila inteli-gence, krivo je njega uboštvo, kriva je bojazen slo-venskih abiturijentov pred velikomestnim življenjem, — deloma tudi slabi pojmi o vseučiliščnih, posebno Dunajskih razmerah. Zopet bliža se čas, ko bode prestopilo nekoliko Slovencev gimnazijski prag, bliža se čas, ko si bodo morali določiti prihodnji svoj dolokrog. Nekako čudno utriplje srce odločujočemu se dijaku, ker v svesti si je — in to je osoda ve-čine slovenskih velikošolcev, — da bode imel le ne-izdatno podporo od doma. Uvažujoč dalje, da ta misel in bojazen mnogoterega odvede od svojega sklepa: pozivlja odbor akad. društva „Slo-venija na Dunaji vse slovenske abiturijente, naj se obrnejo do njega, da jih pouči o Dunajskih raz-merah. Dragi rojaki, odbor akad. društva „Slove-nija“ pripravljen je Vam poročati natančno o vseh mogočih zadevah in razmerah in Vam s tem odpra-viti vsako bojazen, kojo morda gojite, kakor marsi-kdo drug pred Vami. Neustrašno in vstrajno na-prej in pridružite se drugim, ki se na vseučilišči pripravljajo, da bodo koristili državi in narodu, — naprej neutrudljivo naprej bode naše geslo, s kojim bodedmo lahko okoristili sebe in narod!

Odbor opozarja posebno na „podporno društvo za slovenske velikošolce na Dunaji“ in na več drugih dobrodelnih društev, o kojih natančneje na poziv.

Torej, bodoči velikošolci, obrnite se do od-bora akad. društva „Slovenije“, koji Vas pouči rado-voljno in vsestranski, upajoč da Vas pozdravi v bo-dočem letu tu, obkoljene od germanskega življa!

Naslov: Akad. društvo „Slovenija na Dunaji. Wien VIII. Wickenburggasse 12.

Domače stvari.

— (Resnicoljubje gospoda Kalana.) Najnovejši in najmlajši kandidat za deželni zbor opravičuje svojo kandidaturo s tem, češ, da on ni vedel, da kandiduje g. Detela v kmetskih občinah Kranjsko-Loškega okraja. To ni istinito. Gosp. Kalan je prav dobro vedel, da se je g. Detela odločil kandidovati v okraji, katerega je bil zastopal od l. 1878. do l. 1883. Gosp. Kalan je to vedel, a vzlic temu je, ko je lazil te dni okolu volilcev, slepil jih s trditvijo, da g. Detela ne kandiduje v kmetskih občinah. Ko bi moške bili vedeli resnico, moral bi pač odkuriti g. Kalan brez podpisov. Gosp. Kalan si pač misli: „Der Zweck heiligt die Mittel“. Mi pa rečemo: „Laž ima kratke noge“, in g. Kalan utegne še to poskusiti.

— (Volitve v Istri) se dobro vrše. V Vepinci, v Jelšanah, Podgradu in Materiji izvoljeni so jednoglasno sami narodni volilci. V okraji Koperskem izvolila je Dolina 14 naših, Milje 7 naših, Roč 6 naših. V Izoli jeden naš. Včeraj bila je volitev v Buzetu, danes pa v Pomjanu. Na obeh krajih je zmaga gotova.

— (Slavni naš pesnik Simon Gregorčič) obiskal je iz Kotora tudi Črno goro. Na Cetinji vsprejeli so ga jako prijazno in s pravo jugoslovansko gostoljubnostjo. Upamo, da bode s potovanja svojega po Dalmaciji in Črnej gori prinesel prijetne spomine soboj.

— (K Vodnikovi slavnosti.) Ko smo zadnjič poročali o tej slavnosti, smo po pomoti izpustili ime jednega odbornika. Razun imenovanih 8 odbornikov je v odboru kot zastopnik pisateljskega društva še gospod prof. Fr. Levce. Iz včerajšnje seje toliko poročamo, da so se k seji povabili še drugi gospodje, tako da jih je bilo skupaj 19 osob. Izvolili so se za razna dela posebni odseki in sicer: 1. odsek za vsprejemanje gostov na kolodvoru: gospodje dr. Vošnjak, Levce, Praprotnik, dr. Zupanec, Žumer; 2. odsek za vožnjo: gg. Križaj (načelnik) in Rohrmann; 3. odsek za stanovanja: gg. Križaj (načelnik), Turk, Drag. Hribar, Skabernè; 4. odsek za banket: gg. Turk (načelnik), dr. Marolt, dr. Dereani, G. Pirc. Rediteljstvo na slavnostnem prostoru prevzemo „Sokolci“. Tam bode postavljena tribuna za slavnostnega govornika, šotor za najvišje povabljenice, jedna tribuna za povabljenice goste in dve tribuni (po 300 sedežev) za udeležence, ki si sedeže kupijo, dva slavoloka in mnogo mlajev z zastavami. Za društva in ljudstvo bode prostor odločen okoli tribun, mej tribunami je prostor za pevce in dijak. Uhod na tribune za pevce in za vse odlične udeležence na slavnostni prostor bode skozi licejsko poslopje. Gospodje pevci se prav pridno vadijo in želeli je, da bi vsak slovenski pevec sodeloval in se udeleževal vaj, ki so v vtorkih in četrtek ob 8. uri zvečer v telovadnici 2. mestne šole na Cojzovej cesti. Kakor se kaže, bode udeležba od vzunaj mnogobrojna, posebno s Koroškega jih mnogo pride.

— (Klub slovenskih biciklistov) odide v soboto popoldne v dveh oddelkih k slavnosti razvitja zastave „Dolenjskega Sokola“. Prvi oddelek odpelje se ob 2. uri popoldne po dolenjski cesti, drugi oddelek čez Krško ob 3. uri popoldne s poštanim vlakom.

— (Iz Trsta) dobil je Zagrebški „Obzor“ vest, da se je dne 3. t. m. ob 1/4 10. uro zvečer s silnim pokom razpočila bomba blizu društva „Austria“ na „Piazza di Legna“.

— (Carska akademija umetnostij v Peterburgu) imenovala je slavnega kiparja gosp. Ivana Rendića svojim častnim članom.

— (Pojasnilo.) Po Zadarskem „Narodnem Listu“ povzeli smo bili vest, da je profesor Spinčič bil v Dalmaciji. Kakor čitamo v „Naši Slogi“, pa to ni res, ampak je profesor Spinčič ves čas bil v Gorici. Istemu listu tudi posnamemo, da je g. Spinčič ki je bil nevarno bolan, zopet ozdravel, da ni več v nevarnosti.

— („Brusa“) izšla je 11. številka. Vsebina: Makrobiotika. — Dve tri iz življenja Levstikovega. — Telegrami. — Kje pa je? — Stavbinska družba kranjska. — Izmej vojaštva. — Botanični vrt. — Tudi poslanec. — Pred nekaj dnevi v Berlinu. — Grobni napis detetu. — Izidora Muzloviča premišljanje. — Sveže pivo. — Dopisi. — Volilna agitacija v cerkvi. — Razen navedenih članov ima rečena številka 5 lepih podob.

— („Freie Stimmen“) z dne 1. t. m. imajo pod naslovom „Vorsicht thut noth“ notico, v kateri zopet malo pohujskajo proti koroškimi, posebno pa proti Celovškimi Slovincem. Ni jim po volji, da se je v Celovci nastanil slovenski odvetnik ter ondu otvorila slovenska posojilnica in boje se, da bi se sčasoma Celovcu tako godilo, kakor Celju, potem pa pravijo, da če nekaterim Kranjcem mirne razmere v Celovci ne ugajajo, naj se povrnejo na Kranjsko nazaj. To je stara pesem, ki se vedno ponavlja, kadar „Freie Stimmen“ ne vedo, kaj bi pisale.

— (V Borovljah) imenovali so deželnega predsednika barona Schmied-Zabierowa častnim občanom in g. deželni predsednik je baje zaradi tega župana pohvalil. Župan je zahvale vesel, baron Schmied-Zabierow pa častnega občanstva in tako je obema pomagano.

— (Češki „Sokolci“) katerim so se pridružili tudi hrvatski, odpotovali so v sredo popoldne iz Prage v Pariz. Odpeljalo se jih je pod vodstvom dr. Podlipnega 137 s posebnim vlakom, in sicer, da se izognejo Nemčiji, čez Švico. Pri odhodu nabralo se je na tisoče občanov, ki se je z navdušenimi klici „Na zdari!“ poslavljalo od odhajajočih bratov. Nemški listi so zaradi tega polni gneva in skušajo stvar smešiti, francoski listi pa jih že naprej jako laskavo pozdravljajo in jih bodo izvestno sijajno vsprejeli.

— (Duhovniške vesti. Gosp. Josip Toporišič, župnik pri sv. Lovrenci na koroški železnici in Anton Šibal, župnik v Sevnici, imenovana sta knezoškof. svetnika. Gospod Jernej Pernat, kaplan pri Sv. Rupertu nad Laškimi trgov, istopil je zaradi bolehnosti iz službe.

— (Spomin na Kosovo.) Srbski narod pripravljajo se, da dne 27. t. m. dostojno proslavi petstoletnico usodne bitve na Kosovem polju. Po celem srbskem prirejajo se bodo spominske slavnosti; vsa oficijalna Srbija pa bode omenjeni dan zbrana v staroslavnem carskem mestu Kruševci, kjer se bode poleg družih ceremonij vršilo maziljenje mladega kralja Aleksandra. Žalostni spomini vežejo Srbstvo in vse južno Slovanstvo na 27. dan junija 1389. Tedaj je namreč padlo mogočno srbsko carstvo in po cvetočji Srbiji ob Moravi in Drini, ob Vardari in Pečinji zavladal je polumesec. S tožnim srcem bode se torej vsak Srb in spominjal onega žalostnega dne, katerega je na bojnem polju Kosovskem zašla srbska slava, pogazena bila srbska mogočna država; veselje pa mu bode po drugej strani prešinjalo srce v zavesti, da je pred petimi stoletji premagana in podjarmljena Srbija probudila se k novemu življenju in razvoju, da je postala zopet samostalna in da se čedalje bolje bliža nekdanjej svojej slavi in veljavi. S Srbi vred proslavljal bode ves slovanski svet spomin na Kosovo in da ne zaozanemo tudi Slovenci, poskrbel je vrli „Sokol“, čegar odbor je sklenil prirediti ta mesec Kosovski spominski večer s čisto srbskim programom. Da bode ta spominska slavnost tem lepša, naprosil bode „Sokol“ vsa narodna društva, da sodelujejo in zato se nam je nadejati prav izrednega užitka.

— (Vandalizem.) Obitelj Kavšekova postavila je na sv. Krištofa pokopališču lep in okusen spomenik od marmorja. Te dni je neznan lopov ta spomenik oskrnil in poškodoval na mnogih mestih. Pač želeli bi bilo, da bi zaslužena kazen zadela suroveža, ki niti miru pokojnikov ne spoštuje.

— (Požiganja) zatožen je bil včeraj pred Ljubljanskimi porotniki Luka Gradišnik, posestnik na Blokah. Ovadil ga je bil pastir, 84letni Mohorčič, da je zažgal sosedu kozolec. Dolga vrsta prič bila je zaslišana, a samo Mohorčič je trdil, da vé, da je zatoženec zažgal, potem pa zopet, da ne vé natanko, ali je res zažgal. Sploh bila je glavna priča skozi in skozi si nasprotna. Zagovornik gosp. dr. Tavčar je v izvrstnem zagovoru razdejal vso obtožbo, da so porotniki prav mirnim srcem izrekli svoj „nekriv“, na kar je bil Luka Gradišnik zatožbe oproščen.

— (Posojilnica v Mariboru) imela je meseca maja 41.057 gld. 7 kr. dohodkov, 32 tisoč 762 gld. 42 kr. stroškov, skupnega prometa torej 73.819 gld. 49 kr.

— (Razpisano) je mesto kancelista pri deželnem sodišču v Ljubljani. Prošnje do 10. julija. — Razpisana je služba učitelja in vodje na dvo-razrednici v Kranjski gori. Plača 500 gld., priklada 50 gld. in stanovanje. Prošnje do konca t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 6. junija. V pravdi proti Verganiju, Weinerju, Vetterju in Hierhammerju (Dunajski mestni zbor proti „Deutsches Volksblatt“) so porotniki Weinerja s 6 proti 6 glasom, Verganija, Vetterja in Hierhammerja soglasno oprostili.

Peterburg 6. junija. Severna brzjavna agentura javlja: Iz Berolina došle vesti, se je ruskih papirjev kurz znižal vsled ruskih oboroževanj, so ničeve in neosnovane. Ruska vlada ima najmiroljubnejše namene.

Peterburg 6. junija. „Journal de St. Petersburg“ se čudi borznim glasom o ruskem oboroževanju. Saj se je vender že do prenasilenja zagotavljalo, da je ruska politika izkjučno miroljubna. Borza to bolje zna, nego kdo koli, ker v očigled velikim finančnim operacijam ne stori Rusija niti koraka, ki bi utegnil omajati zaupanje in mir. Povod rečenim glasom utegne torej biti le kaka borzna spekulacija.

Pariz 6. junija. „Justice“ javlja, da je ruski car črnogorskemu knezu dal posebno naročilo za Pariz.

Rim 6. junija. Senat sklenil, da se razkritja spomenika Giordana Bruna ne udeleži.

Dunaj 7. junija. „Wiener Zeitung“. Drugi predsednik nadsodišča Dunajskega, Schwaiger, imenovan predsednikom, podpredsednik grof Lamezan drugim predsednikom. — Kardinal Ganglbauer preteklo noč več ur spal, moči boljše, zmožnost govorenja pomnožena, zavest vender še vedno motna, da okolu stoječih ne pozna. Nothnagel upa, da mu ohrani življenje. Cesar iz Brucka, kamor je zjutraj dospel nadzorovat vojaštvo, poslal vprašanje, kakšno stanje. Isto tako povprašali so nadvojvode.

Praga 7. junija. V grofa Sternberga in v mnogih drugih jamah je več rudarjev zopet začelo delati. Vsega vkupe kacij 6000 delavcev še ne dela.

Razne vesti.

* (Pomiloščenje.) Cesar pomilostil je, kakor se 4. t. m. iz Brna javlja, zaradi umora v smrt obsojenega kajžarja Antona Hromi-ja iz Nehvalina in najvišje sodišče spremenilo je potem pomiloščencu smrtno kazen v do smrti teško ječo, poostreno s postom in temnim zaporom.

* (Upepeljeno mesto.) Mesto Podhajce v Galiciji zadela je, kakor smo že ob kratkem poročali, dne 26. maja t. l. strašna usoda, katere meščani po svoji zgodovinski preteklosti nikakor niso zaslužili. Ogenj, ki je nastal v pritlični hišici nadzornika ognjegascv, Felberja, širil se je s čudovito naglostjo in čez jeden četrto ur bilo je 100 hiš že v plamenu. Ko je pa minula jedna ura, spremenilo se je nesrečno mesto v prah in pepel. Pogorelo je do tal 600 hiš z gospodarskimi poslopji vred, zgorelo tudi 24 osob, nad sto ljudi je pa smrtno ranjenih. Na tisoče meščanov prišlo je na beraško palico. Škoda ceni se na poldrugi milijon goldinarjev. Beda je velikanska in pogled v prihodnost grozopoln.

* (Povodenj v Pensilvaniji.) „New York Herald“ opisuje grozno nesrečo, ki je zadela mesto Johnstown, tako: Podrobnosti, kolikor so doslej znane, nam kažejo, da je mesto s 25.000 prebivalci izginilo. Osem milj dolg in tri milje širok nasip gorskega jezera potil je popoldne ob 4. uri in vsa voda razlila se je po hribu nizdolu. Jezero bilo je lastnina več bogatih ljudi v Pittsburgu, ki so imeli ribiško in lovsko društvo. Jezero je 200 do 300 čevljev nad mestom in na nekaterih krajih do 100 čevljev globoko in imelo ogromno množino vode. Ko se je nasip predrl, nastala je velikanska reka, 40 čevljev globoka, ki je na svojem teku uničila mesto South Fork s 500 hišami in 2000 prebivalci, mesto Mineral Point s 800 prebivalci, Conemaug z 2500 in Woodvale z 2000 prebivalci. Ko je reka pridrla v dolino in so ljudje dobili vest o katastrofi, zlezlo jih je mnogo na drevje. A divja reka ruvala je drevje in odnašala je z ljudmi vred. Johnstown je zeló obljudeno mesto. Hipoma je voda pobrala hiše in tovarne s prebivalci in odnesla v groznem vrtinci. V pol ure sta samo še dve hiši moleli iz vode. Mnogo hiš, na strehah polno ljudi, drville so bliskoma po valovji naprej. — Po površnih cenitvah potonilo je 25.000 ljudi. — Mr. Hayer, pensilvanske železnice uradnik, pravi: Do 1500 ljudi je zgorelo in polublazni ostali neso mogli pomagati. Mnogo ljudi poskakalo je v vodo, da bi se rešili pred smrtjo v plamenu. Mej razvalinami nahajajo se deli železničnih voz in lokomotive in pozneje izvedelo se je, da je voda odnesla dva železnična vlaka in da so vsi potovalci potonili. Valovi uničili

so vse, bilo je, kakor da bi Niagarski slap drvil po novem in ozkem kanalu. Vsa dolina je polna mrličev. Škoda, ki je zadela železnico, ceni se na 3 do 15 milijonov dolarjev. — Kolika je bila vodna sila, vidi se iz tega, da je 12 ton teško lokomotivo odnesla 14 milj daleč.

* (Ženski strajk.) Iz Turina se 5. t. m. poroča, da je v predilnici „Poma & Comp., Rass in Abrate“ 600 delavk ustavilo svoje delo ter skušalo prisiliti k štrajku še druge ženske, katere so mirno delale. Vojaki razpršili so sicer izgrednice, a strajk se bode gotovo nadaljeval.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Tujci:

6. junija.

Pri **Maliči**: Herman z Dunaja. — pl. Farrwall z Dunaja. — Perisig iz Starega trga. — Klas, Sthan Kupeček, Bellina, Reingruber, Wittine, Lemberger, Ruki z Dunaja. — Lavrič iz Trsta. — Vogel iz Jesenice. — Nachich iz Sljete.

Pri **Slonu**: Santi iz Trsta. — Scharf iz Pulja. — Bukan iz Beljaka. — Luccasich iz Alexandrije. — Jentsch iz Trsta. — Cukjati iz St. Gotarda. — Lipich, Gluck z Dunaja. — Lukšič, Malbohan iz Karlova. — Isoumahos iz Alexandrije.

Pri **Južnem kolodvoru**: Thomas iz Zagreba. — Speier z Dunaja. — Strukelj iz Dalmacije.

Pri **Bavarskem dvoru**: Fröhlich iz Judenburga. — Pavšič iz Linca.

Umrli se v Ljubljani:

5. julija: Franja Hribar, delavka, 28 let, Hrenove ulice št. 14, za jetiko. — Katra Martinc, mestna uboga, 70 let, Mestni trg št. 3, za jetiko.

6. julija: Ana Rogel, ranocelnikova vdova, 70 let, Vodnikove ulice št. 4, za oslabljenjem. — Fran Poznič, kovač, 57 let, Poljska cesta št. 42, za vnetjem staničja. — Ivan Novak, lišni posestnik in mizarski mojster, 75 let, sv. Petra cesta št. 74, za kapom. — Fran Dobravec, delavec, 61 let, na Mirji na polji umrl za kapom.

7. julija: Jože Kozamernik, črevljarjev sin, 3 mes. Židovska steza št. 4, za božjastjo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
6. junija	7. jutraj	736.8 mm.	24.4° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	736.1 mm.	26.0° C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	737.5 mm.	19.4° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 23.3°, za 5.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 7. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	85.35	85.35
Srebrna renta	85.85	85.75
Zlata renta	109.65	109.75
5% marcna renta	100.55	100.60
Akcije narodne banke	906.—	906.—
Kreditne akcije	306.—	304.50
London	119.—	119.45
Srebro	—	—
Napol.	9.46	9.49
C. kr. cekini	5.63	5.63
Nemške marke	58.17 1/2	58.32
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 134	gl. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176
Ogerska zlata renta 4%	102	35
Ogerska papirna renta 5%	96	95
5% štajerske zemljiše. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 gl. 124	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	—
Kreditne srečke	100 gl. 183	50
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	127
Tramway-društ. velj. 170 gl. a v.	233	—

Marija Svetec roj. Križaj

danes ob polu 9. uri zvečer, previdena s sv. zakramenti za umirajočo, v 32 letu svoje starosti, po dolgej in mučnej bolezni, mirno v Gospodu zaspala.

Truplo drage ranjke se bode v soboto dne 8. junija ob 5. uri popoldne v hiši žalosti blagoslovilo in na farno pokopališče v Kamniku k večnemu počitku preneslo.

Sv. maše zadušnice brale se bodo v več cerkvah v Kamniku.

Drago ranjko priporočam v blag spomin in molitev.

V Kamniku, dne 6. junija 1889.

Anton Svetec,
trgovec, soprog.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI
je izšla knjiga:
Otci in sinovi.
Roman.
Ruski spisal J. S. Turgenjev. Preložil Ivan Gornik.
Mala 89, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

OBČNI ZBOR

Ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje

bode

v sredo dne 12. junija 1889.

ob 6. uri zvečer

v društvenih prostorih (stara strelšče).

DNEVNI RED:

1. Poročilo o delovanju društva v letu 1888/89.
2. Blagajnično poročilo.
3. Poročilo računskih preglednikov.
4. Volitev upravnega odbora, obstoječega iz 16 članov.
5. Volitev računskih preglednikov.
6. Razni predlogi.

Na ta zbor se uljudno vabijo člani, dobrotniki in prijatelji društva.

(418—1) **Vodstvo društva.**

Služba.

Iščem za mojo prodajalnico tobaka in kolekov pridno

prodajalko

izurjeno tudi v ženskih ročnih delih in na šivalni stroj.

(407—3) **Angelo Casagrande v Ajdovščini.**

500 mark v zlatu,
če **Grolloh-ova obrazna orème** (Orème Grollich) ne odpravi vseh nečistosti kože, kakor: peg, ogre, ogorelosti itd. ter naredi polti svetlo bele in mladinsko čiste. — Ni nikako barvilo (Schminke). — Cena 60 kr. — Glavno razpošiljalnico ima **J. Grolloh v Brnu** (Moravsko). — V Ljubljani ima zalogo **Ed. Mahr, parfumer.** (652—17)

Konji za vožnjo.

Podpisano c. kr. rudniško ravnateljstvo potrebuje

2 ali 3

močne zdrave konje za vožnjo,

8—10 let stare in 15 1/2—16 pestij visoke.

Dotične ponudbe, v katerih se morajo povedati svojstva in eventuelno napake konj, naj se pošljejo c. kr. rudniškemu ravnateljstvu v Idriji

najpozneje do dne 20. junija.

Idrija, dne 6. junija 1889.

C. kr. rudniško ravnateljstvo v Idriji.

Cinkova ploščevina,
izvrstni izdelek (369—6)
ces. kralj. cinkove ploščivnice v Celji.
Jedino razprodajo za južne dežele cesarstva ima
D. Rakusch, trgovina z železom, v Celji.
NIZKE za prodajalce na drobno **CENE.**
primerne

Radenska
kisla voda po natriju in litiju najbogatejša

preskušeno zdravilno sredstvo proti mehurnim boleznim, kamenu v mehurju, protinu, dalje proti boleznim v želodci, mokril, dolgotrajnemu kataru dihal, zlatej žili in zlatenici.

Poskusi doktorjev: Garrod, Biswanger, Cantani. Ure so dokazali, da ima **ogljeno-kisliti** litij največjo raztopno moč pri sečenokisliti usedlin izločkih, iz česar se sklepa na najugodnejše nánke **Radenske kisle vode.**

Kot tani, Ure so dokazali, da ima **ogljeno-kisliti** litij največjo raztopno moč pri sečenokisliti usedlin izločkih, iz česar se sklepa na najugodnejše nánke **Radenske kisle vode.**

okrepčujoča pijača z vinom ali sadnimi sok in sladkorjem pomešana, je Radenska voda v obče prijubljena.

Radenska kislina voda, ob vznožji Slovenskih goric, ne zamenjati z Radgonsko, to je Radkersburger.

Čeravno Radenska kislina voda stoji več kot jeden dan v odprti posodi, vender se peni prav močno, ako se z vinom pomeša, ker ima v sebi spojene ogljikove kisline. To svojstvo pa jo odlikuje pred mnogimi drugimi kislimi vodami, katere imajo navadno le prosto ali manj trdno spojeno ogljikovo kislino, ki se že pogubi in razkadi, kakor hitro se steklenica odmaši. (264—8)

Zaloga Radenske kisle vode pri **F. Plautz-i** in **M. Kastner-ji** v Ljubljani.

ČITALNICA.

Podpisani usojam si uljudno naznanjati, da sem prevzel čitalniško restavracijo v lastnej režiji in jo **otvorim z jutranjim dnevom**

v soboto dne 8. junija

pri vsakem vremenu s prijetnim **gostilniškim vrtnom** vred s

CONCERTOM

vojaške godbe pešpolka baron Kuhn št. 17.

Začetek ob 8. uri. Ustoppina 20 kr.

Čisti dohodek za „Narodni dom“.

Točila se bodo najboljša prirodna vina in marono pivo, skrbelo se bode za izvrstna jedila in bodem kot strokovnjak gledal, da bodem zadovoljil slednjega obiskovalca moje gostilne ter bodem posebno gledal na naglo, pazno in prijazno postrežbo. Proseč obilnega obiska, znanjam z velespoštovanjem

Fran Kaubè,
gostilničar.

Novo urejeno kegljišče je vsak dan oddati družbam.

Št. 9873. (415—2)

Košnja v najem!

V torek po Binkoštih, 11. dan t. m., dopoludne ob 9. uri se bode

košnja mestnih senošetij pod gradom Tivoli po očitnej dražbi za leto 1889. kosoma odajala v najem.

Dražba se bo pričela ob 9. uri dopoludne na senošetih v **Lattermanovem drevoredu** poleg vojaške oskrbovalnice.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dne 2. junija 1889.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.